

OZAN (Nazım Hikmet)

Kar yağdı bütün kış. Bir ağır düş.
Kar yağdı bütün kış kederli ÷lkemize
ormanın soluğu ıslak toprakla birleşti
karayel budayıp geçti bütün yamaçları
ak kefenler sarardı ve çürüdü durup dinlenmeden
buruştu çocuklar silinip gitti çođu
kızamık gülleri açmıştı omuzlarında

Kar yağdı bütün kış
ve ben düşledim seni
Ülkemiz yurdumuz sevdamız kardeşliğimiz
÷lkemiz yurdumuz aydınlığımız gençliğimiz
yedi yaşında otuz yaşında yetmiş yaşında
çağların tuzlu kemiklerinde birleşen
÷lkemiz yurdumuz yani yenilmez umudumuz
÷lkemiz yurdumuz kocamayan gelinimiz
yazan kalemimiz öfkeli sevincimiz
alın yazımız bitmez çilemiz

Ülken ve yurdun
ıslak hücreler dar odalar ağır anahtarlar
yetesin diye bu taşlar ormanında
kulak zarın yırtılsın diye sessizlikten
sararsın diye sesin demir parmaklıklarda
kireç tutsun paslansın diye eklem yerlerin
÷lkeler ve yurtlar kurdular sana
kara anahtarlar ve soğuk odalardan

Kar yağdı bütün kış
kederli ovaya

Bir madenciydin ayağa kalkışınla
bir sabır yarattın köylü duyarlığınla
dostlar her zaman dost olmasa bile
metrelerle ölçölse de genişlik
bir işçi bir köylü gibi yaşadın günü-geceyi
umudun işçisi sabrın köylüsü
bayram yeri gibi onurlu yüreğin
dostlara pay ettin yıllar boyunca.

Sen memleketten uzak
hasretin bir türlüyle delik deşik yürek
dalgın yorgun ve yalnız
bir otel odasında
malın-mülkün olmadı
hasretten başka

Sen memleketten uzak
hasretin bin türlüyle delik deşik yürek
dalgın yorgun ve yalnız bir otel odasında
tepeden tırnağa âşık
sevilen her kadına
tepeden tırnağa âşık
mavi tana köpüren suya yeşeren ota
kırmızı balıkların

Kara gözlü karıncaların dostu
trenlerin uçakların vapurların eksilmez yolcusu
on dokuzunda delikanlı
altmışında delikanlı
usanmaz ve uslanmaz sevdalı
belki Paris'tesin St. Michael Rıhtımı'nda
hava güneşli ve sancımıyor yüreğin
sen memleketten uzak
hasretin bin türlüyle delik deşik yürek
bir güvercin gibi geçer İstanbul
mavi gözlerinin içinden
Sarayburnu Kadıköy Gülhane Parkı
bir acı sözünle geçer
mavi kederli gözlerinin içinden
belki uçarsın karlı Ukrayna ovalarını
aklında Tuz Gölü Konya Ovası
aklında ülken sekiz bin metre yukarlarda
Lejyonerler Köprüsü'ndesin belki Prag'da
Vltava suyunun köpüklerinde gözün
ama aklın İstanbul'da Beyazıt Meydanı'nda
Bursa'da Çankırı'da Diyarbakır'da
yaşarsın en belalısını sanatların
yaşlı yorgun ülkenden uzak
ekmeğini kendi öz kanına banarak
kederli bir ırmak gibi çoğalarak

*kendi sıcak dost masmavi denizlerinden uzak
yaşarsın en kanlısını sanatların*

*Sen memleketten uzak gurbet işçisi
hasretin bin türlüyle yaralı ozan
senden öğrendim umudun söz dizimini
senden öğrendim inancın tatlı dilini
sen on dokuzunda sevdalı ve delikanlı
sen altmışında sevdalı ve delikanlı
sen memleketten uzak gurbet işçisi
hasretin bin türlüyle yaralı ozan
ustam benim! hasretlerin, ayrılıkların ozanı!*

Özdemir İNCE